

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою Державного
університету інформаційно-
комунікаційних технологій
протокол № 7

від «08» 09 2026 року

Уведено в дію наказом ректора

від «07» 09 2026 року № 454

Голова Вченої ради університету

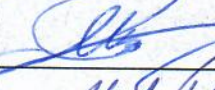
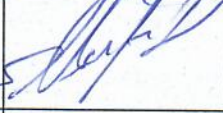
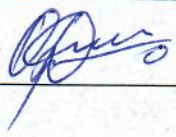
Володимир ПРУЛЬГА

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО СИСТЕМУ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ
АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ
У ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
(нова редакція)

КИЇВ

УЗГОДЖЕННЯ:

	Підпис	Власне ім'я ПРИЗВИЩЕ	Посада
Розробник		Вадим ВЛАСЕНКО	Начальник навчально-методичного відділу
Узгоджено		Олександр КОРЧЕНКО	Перший проректор
Узгоджено		Артур ГУДМАНЯН	Проректор з навчальної роботи
Узгоджено		Едуард ЦИРУЛІК	Уповноважена особа з питань запобігання та виявлення корупції
Узгоджено		Демид ТІТЕНКО	Голова студентської ради Університету

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій (далі – Положення) розроблено відповідно до Конституції України, законів України «Про академічну доброчесність», «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про авторське право і суміжні права», «Про захист персональних даних», «Про інформацію», Кодексу законів про працю України, Статуту Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій (далі – Університет), Положення про організацію освітнього процесу у Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій, Кодексу академічної доброчесності Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій (далі – Кодекс), а також з урахуванням Рекомендацій Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти щодо запобігання академічному плагіату та листів-роз'яснень Міністерства освіти і науки України.

1.2. Сфера застосування Положення:

Це Положення регулює відносини, пов'язані із запобіганням, виявленням, фіксацією та реагуванням на випадки академічного плагіату (а також суміжних порушень при створенні текстів і робіт) у навчальній, науковій та науково-педагогічній діяльності Університету. Воно не охоплює весь спектр можливих порушень академічної доброчесності, що регулюються іншими внутрішніми актами Університету.

1.3. Мета Положення:

- утвердження базових цінностей, принципів і правил академічної доброчесності у навчальній, науковій, науково-педагогічній, інноваційній, експертній та управлінській діяльності Університету;
- формування і розвиток високої культури академічної доброчесності серед науково-педагогічних, наукових, педагогічних працівників, адміністративного персоналу та здобувачів вищої освіти всіх рівнів;
- визначення вимог до виконання, перевірки, оцінювання, оприлюднення та збереження академічних творів і навчальних робіт;
- регламентація системи превентивних заходів, виявлення та фіксації фактів академічної недоброчесності;
- встановлення чітких, справедливих і прозорих процедур розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, застосування санкцій та забезпечення гарантій захисту прав суб'єктів академічної діяльності;
- захист авторських прав, інтелектуальної власності та особистих немайнових прав суб'єктів академічної діяльності Університету на створені ними академічні твори та навчальні роботи.

1.4. Це Положення є невід'ємною складовою внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти та наукової діяльності Університету. Дія цього Положення поширюється на всі види діяльності в Університеті, пов'язані з освітнім процесом, науково-дослідною та науково-технічною роботою,

підготовкою кадрів вищої кваліфікації, науково-методичним забезпеченням, вступними випробуваннями, атестацією та оцінюванням.

1.5. Суб'єктами академічної діяльності в Університеті є:

- науково-педагогічні, педагогічні, наукові працівники, аспіранти, докторанти, інші дослідники й співробітники Університету;
- здобувачі першого (бакалаврського), другого (магістерського) та третього (освітньо-наукового) рівнів вищої освіти;
- вступники на всі рівні вищої освіти;
- керівники структурних підрозділів (інститутів, кафедр, відділів);
- учасники та організатори конкурсів, олімпіад, турнірів, хакатонів, конференцій;
- експерти, рецензенти, офіційні опоненти, наукові керівники (консультанти), члени екзаменаційних комісій, робочих та проєктних груп освітніх програм, члени разових та постійно діючих спеціалізованих вчених рад, головні редактори та члени редколегій фахових наукових видань Університету.

1.6. У цьому Положенні терміни вживаються у значеннях, визначених Законом України «Про академічну доброчесність»:

Автор – фізична особа, яка своєю творчою працею створила академічний твір (його частину) чи навчальну роботу (її частину).

Академічна доброчесність – сукупність цінностей, принципів і заснованих на них правил, якими мають керуватися суб'єкти академічної діяльності під час провадження такої діяльності.

Академічний твір – твір у сфері освіти чи науки, виражений у формі дисертації (на здобуття ступеня доктора філософії / доктора наук), кваліфікаційної роботи (бакалаврської, магістерської), курсової роботи (проєкту), наукової монографії, наукової статті, тез доповідей, підручника, навчального чи методичного посібника, наукового звіту або в іншій формі, визначеній законодавством та/або внутрішніми актами Університету.

Внутрішній акт – нормативний або розпорядчий документ Університету, затверджений Вченою радою чи введений у дію наказом ректора, що стосується питань організації освітнього процесу, науки та академічної доброчесності.

Джерело інформації – друковане чи електронне видання, архівний матеріал, інтернет-ресурс, база даних, патентний документ, статистичний збірник, особиста комунікація або інше джерело, з якого отримано інформацію, використану в академічному творі або навчальній роботі.

Експертиза на наявність академічного плагіату – процедура безпосереднього фахового аналізу тексту академічного твору уповноваженою особою або експертною групою (комісією) з метою встановлення факту наявності чи відсутності неправомірних запозичень (плагіату) на основі звіту подібності та аналізу першоджерел.

Загальновідома інформація – інформація, що є широковідомою більшості людей загалом або у межах конкретної галузі знань, загальноприйняті факти, математичні та фізичні формули, дати історичних подій, які не потребують обов'язкового посилання на джерело походження.

Звіт подібності – електронний документ, що генерується системою виявлення збігів/ідентичності/схожості та містить детальну інформацію про текстові збіги, схожість і запозичення, виявлені в аналізованому тексті, а також перелік відповідних першоджерел. Звіт подібності має виключно інформаційно-допоміжний характер і не є беззаперечним та остаточним доказом наявності чи відсутності академічного плагіату.

Навчальна робота – результат виконання здобувачем вищої освіти навчального завдання (контрольної, розрахунково-графічної роботи, лабораторного або практичного звіту, реферату, есе, курсового проєкту тощо), відображений у текстовій, візуальній, цифровій, аудіовізуальній або програмній формі.

Система виявлення збігів/ідентичності/схожості – спеціалізований програмно-апаратний комплекс для порівняльного аналізу текстових і цифрових документів на предмет виявлення текстових збігів та неправомірних запозичень у порівнянні з відкритими даними мережі Інтернет, електронним репозиторієм Університету та зовнішніми базами академічних текстів. Система є виключно допоміжним інструментом, її результати потребують обов'язкового фахового експертного аналізу.

Унікальність (оригінальність) твору – співвідношення (у відсотках) авторського матеріалу, що не містить неправомірних збігів із джерелами інформації, до загального обсягу твору. Високий показник унікальності не виключає наявності академічного плагіату у вигляді привласнення ідей, наукових результатів чи недобросовісного парафраза.

Уповноважений орган – Комісія з питань академічної доброчесності Університету (далі – Комісія) уповноважена розглядати повідомлення про факти порушення академічної доброчесності та приймати рішення щодо заходів реагування.

Уповноважена особа – науково-педагогічний працівник або посадова особа Університету (викладач дисципліни, екзаменатор, голова екзаменаційної комісії, науковий керівник, гарант освітньої програми, адміністратор антиплагіатної системи), уповноважена в межах своєї компетенції реагувати на порушення, фіксувати їх та здійснювати перевірку.

Цитата – порівняно короткий уривок з оприлюдненого твору чи джерела інформації, який наводиться в автентичному формулюванні з обов'язковим зазначенням автора та джерела цитування для обґрунтування власних думок чи ілюстрації наукових положень.

2. СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЗАПОБІГАННЯ АКАДЕМІЧНОМУ ПЛАГІАТУ

2.1. Система запобігання та виявлення академічного плагіату в Університеті є сукупністю організаційних, нормативних, інформаційних, освітніх та інших заходів, спрямованих на формування культури академічної доброчесності, запобігання академічному плагіату, його виявлення, фіксацію та належне реагування на встановлені випадки порушень.

2.2. Базові цінності академічної доброчесності в Університеті:

Чесність – відкритість і правдивість суб'єктів академічної діяльності перед собою, академічною спільнотою та суспільством;

Довіра – впевненість у тому, що результати навчання, досліджень та інновацій інших осіб отримані доброчесно, без обману й маніпуляцій;

Повага – визнання честі, гідності та прав кожного члена академічної спільноти, повага до інтелектуальних здобутків інших і толерантність до плюралізму думок;

Справедливість – неупереджене, рівне ставлення до всіх учасників освітнього процесу, прозорість критеріїв оцінювання та пропорційність заходів реагування на порушення;

Відповідальність – особиста моральна, академічна та правова відповідальність за результати своєї освітньої, наукової чи управлінської діяльності;

Стійкість – послідовне дотримання етичних норм і академічних стандартів незалежно від зовнішнього тиску, особистих інтересів або відсутності прямого контролю;

Рішучість – активна й принципова позиція щодо утвердження культури доброчесності та викорінення будь-яких форм академічної недоброчесності.

2.3. Система запобігання та виявлення академічного плагіату ґрунтується на принципах академічної доброчесності, визначених законодавством України та Кодексом. Основними принципами функціонування системи є:

пріоритет превентивних, просвітницьких, мотиваційних та виховних заходів над заходами реагування;

відкритість та доступність інформації про вимоги до академічного письма, правила цитування, оформлення посилань, використання джерел інформації та порядок перевірки академічних творів і навчальних робіт;

об'єктивність, неупередженість та всебічність аналізу результатів перевірки;

презумпція академічної доброчесності, відповідно до якої суб'єкт академічної діяльності вважається доброчесним, доки факт порушення академічної доброчесності не буде встановлено у визначеному законодавством та внутрішніми актами Університету порядку;

недопущення конфлікту інтересів та його своєчасне вчасного врегулювання під час перевірки, фахового аналізу та розгляду випадків можливого академічного плагіату;

пропорційність заходів реагування характеру та тяжкості встановленого порушення;

захист осіб, які добросовісно повідомляють про можливі факти порушення академічної доброчесності, від переслідування, тиску чи інших негативних заходів у зв'язку з таким повідомленням.

2.4. Система запобігання та виявлення академічного плагіату в Університеті включає:

нормативне та організаційно-методичне забезпечення питань запобігання та

виявлення академічного плагіату;

ознайомлення учасників освітнього та освітньо-наукового процесів з вимогами законодавства та внутрішніх актів Університету у сфері академічної доброчесності;

навчання та інформування здобувачів освіти і працівників Університету щодо правил академічного письма, цитування, оформлення посилань та використання джерел інформації;

визначення переліку академічних творів і навчальних робіт, що підлягають перевірці на наявність текстових збігів/ідентичності/схожості;

перевірку академічних творів і навчальних робіт із використанням систем виявлення збігів/ідентичності/схожості та цифрових інструментів виявлення некоректного використання генеративного штучного інтелекту;

фаховий аналіз результатів автоматизованої перевірки у випадках, визначених цим Положенням;

документування результатів перевірки та фахового аналізу;

діяльність Комісії з питань академічної доброчесності Університету відповідно до її повноважень;

використання інституційного репозиторію Університету та інших інформаційних ресурсів для зберігання, оприлюднення та, у передбачених випадках, порівняння академічних творів і навчальних робіт;

функціонування інформаційних ресурсів із питань академічної доброчесності;

моніторинг дотримання вимог щодо запобігання та виявлення академічного плагіату.

2.5. Запобігання академічному плагіату забезпечується шляхом:

2.5.1. формування в учасників освітнього та освітньо-наукового процесів розуміння принципів академічної доброчесності та негативних наслідків академічного плагіату;

2.5.2. ознайомлення здобувачів освіти, наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету з Кодексом академічної доброчесності та іншими внутрішніми актами Університету у відповідній сфері;

2.5.3. навчання здобувачів освіти правилам академічного письма, самостійного виконання навчальних завдань, цитування, перефразування, оформлення посилань та бібліографічних описів;

2.5.4. застосування індивідуальних та проєктних форм виконання навчальних завдань, курсових і кваліфікаційних робіт, що сприяють самостійному виконанню здобувачами відповідних завдань та зменшенню ризиків академічного плагіату;

2.5.5. забезпечення науковими керівниками, керівниками кваліфікаційних робіт, науково-педагогічними, науковими, педагогічними та іншими працівниками контролю за дотриманням правил цитування, оформлення посилань та зазначення джерел інформації;

2.5.6. проведення перевірки академічних творів і навчальних робіт відповідно до вимог цього Положення;

2.5.7. проведення інформаційних заходів, консультацій, тренінгів та інших заходів, спрямованих на підвищення рівня обізнаності учасників освітнього та освітньо-наукового процесів з питань академічної доброчесності.

2.6. На першому (бакалаврському), другому (магістерському) та третьому (освітньо-науковому) рівнях вищої освіти перевірка академічних творів і навчальних робіт здійснюється відповідно до їх виду, етапу виконання, мети та вимог законодавства і внутрішніх актів Університету.

2.7. Перелік академічних творів і навчальних робіт, що підлягають обов'язковій перевірці, порядок їх подання на перевірку, строки проведення перевірки, вимоги до файлів та інші організаційні питання визначаються цим Положенням та іншими внутрішніми актами Університету.

2.8. Результати автоматизованої перевірки академічного твору або навчальної роботи із застосуванням системи виявлення збігів/ідентичності/схожості мають інформаційно-допоміжний характер і не є самостійною та беззаперечною підставою для встановлення факту академічного плагіату.

2.9. Виявлені системою текстові збіги/ідентичність/схожість підлягають фаховому аналізу у випадках та порядку, визначених цим Положенням.

2.10. Інформаційне забезпечення системи запобігання та виявлення академічного плагіату здійснюється через офіційний вебсайт Університету, зокрема розділ «Академічна доброчесність», а також інші інформаційні ресурси Університету.

2.11. В Університеті забезпечується можливість подання повідомлень про можливі факти порушення академічної доброчесності відповідно до законодавства та внутрішніх актів Університету. Повідомлення може бути подане анонімно, за умови, що наведена в ньому інформація стосується конкретної особи (осіб), містить фактичні дані, які можуть бути перевірені.

3. ПРАВИЛА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЗАХОДИ З ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЇХ ПОРУШЕННЯ

3.1. Академічна доброчесність у науково-педагогічній, науковій та викладацькій діяльності. Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники зобов'язані:

ґрунтувати викладання навчальних дисциплін (наукове керівництво) на сучасних наукових досягненнях і достовірних даних;

завчасно оприлюднювати в силабусах дисциплін чіткі результати навчання, вимоги до завдань, критерії оцінювання, політику дедлайнів та межі використання додаткових джерел/інструментів;

забезпечувати об'єктивне та неупереджене оцінювання знань і результатів робіт здобувачів вищої освіти, а також створювати умови, які унеможливають використання несанкціонованої допомоги, списування чи інші форми порушень під час проведення контрольних заходів;

впроваджувати творчі, практико-орієнтовані та індивідуалізовані завдання, що унеможливають пряме копіювання інформації;

власним прикладом формувати культуру академічної доброчесності, оперативно реагувати на виявлені порушення та припиняти їх.

3.2. Академічна доброчесність у навчальній діяльності здобувачів вищої освіти. Здобувачі вищої освіти зобов'язані:

виконувати кожне навчальне завдання, контрольну роботу, курсовий проєкт або випускню кваліфікаційну роботу самостійно (крім офіційно визначених командних/групових проєктів);

коректно оформлювати посилання на всі використані джерела інформації, ідеї, методики, цифрові дані та фрагменти тексту/коду;

не надавати та не отримувати несанкціонованої допомоги під час проходження контрольних заходів, тестувань, заліків та екзаменів;

повторно не подавати власні раніше оцінені письмові роботи в межах інших дисциплін (самоплагіат) без попереднього письмового дозволу викладача.

3.3. Академічна доброчесність у науковій та видавничій діяльності:

суб'єкти наукової діяльності зобов'язані забезпечувати достовірність, повноту і точність первинних дослідницьких даних, умов проведення експериментів та вихідного коду;

всі академічні твори, що публікуються у наукових фахових виданнях Університету або рекомендуються Вченою радою до друку (монографії, підручники, посібники, статті, тези доповідей), підлягають обов'язковому фаховому рецензуванню та автоматизованій перевірці на наявність текстових збігів (схожості);

захист бакалаврських та магістерських кваліфікаційних робіт здійснюється відкрито і публічно, а їхні електронні копії робіт оприлюднюються у репозиторії Університету до моменту захисту відповідно до вимог законодавства.

3.4. Правила використання технологій штучного інтелекту (ШІ):

використання генеративних систем штучного інтелекту (мовних моделей, кодогенераторів, графічних систем) дозволяється виключно як допоміжний інструмент (для структурування інформації, редагування стилю, аналізу даних, підбору синтаксису) у випадках, якщо це прямо дозволено силабусом навчальної дисципліни або науковим керівником;

у разі використання матеріалів, коду або візуалізацій, згенерованих за допомогою ШІ, автор зобов'язаний зазначити назву використаної моделі ШІ, характер застосування та навести описи ключових промптів у вступній або методологічній частині роботи;

подання згенерованого штучним інтелектом тексту, програмного коду чи результатів обчислень як результату власної інтелектуальної праці кваліфікується як порушення академічної доброчесності;

автор академічного твору чи навчальної роботи несе повну особисту відповідальність за достовірність, точність та дотримання норм авторського права щодо будь-якої інформації, згенерованої штучним інтелектом і використаної в роботі.

3.5. Обов'язковій перевірці на наявність текстових збігів (схожості) підлягають:

випускні кваліфікаційні роботи бакалаврів та магістрів;
 курсові роботи (проекти) здобувачів вищої освіти (відповідно до вимог освітніх програм);
 рукописи дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії (PhD) та доктора наук;
 рукописи підручників, навчальних посібників, монографій, що подаються на розгляд Вченої ради Університету;
 рукописи статей, які подаються до періодичних фахових видань Університету;
 матеріали тез доповідей на наукові конференції, організатором яких виступає Університет.

4. ВИДИ ТА ОЗНАКИ ПОРУШЕНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

4.1. Ознаки порушень академічної доброчесності.

Відповідно до Закону України «Про академічну доброчесність» порушенням є дія або бездіяльність суб'єкта академічної діяльності, що характеризується однією або кількома з таких ознак:

Обман – свідоме (умисне) надання або оприлюднення неправдивої інформації про себе (інших осіб) або про результати своєї (інших осіб) академічної діяльності;

Несправедливість – упереджене чи дискримінаційне ставлення, недоброчесне оцінювання, надання/отримання незаслуженої переваги або застосування неспівмірних санкцій;

Бездіяльність – неприйняття рішень, свідоме невиконання або ухилення від виконання обов'язків, передбачених законодавством та внутрішніми актами Університету;

Привласнення – неправомірне використання або запозичення результатів інтелектуальної творчої діяльності іншої особи.

4.2. Види порушень академічної доброчесності:

Відчуження авторства – передача автором (авторами) створеного ним на замовлення або без такого, платно чи безоплатно, академічного твору чи навчальної роботи (або їх частин) іншій особі та подальше їх оприлюднення або подання до оцінювання під іменем особи, яка не є дійсним автором.

Академічний плагіат – оприлюднення результатів досліджень іншої особи як результатів власної академічної праці; відтворення в академічному творі або навчальній роботі чужого твору (фрагмента) без належного посилання на автора й джерело; оприлюднення перекладу іншомовного твору без зазначення автора першоджерела; недобросовісний парафраз без посилань.

Приписування авторства (гостьове/почесне авторство) – оприлюднення академічного твору, серед авторів якого зазначено особу, яка не брала творчої участі в його створенні (зокрема з використанням службового становища, авторитету чи тиску).

Самоплагіат – оприлюднення (повністю або частково) власних раніше опублікованих наукових результатів без обов’язкового зазначення джерела попередньої публікації, вчинене з метою штучного виконання показників атестації, звітів, вимог конкурсів чи навчальних програм (крім включення власних статей до дисертаційного дослідження відповідно до вимог законодавства).

Фабрикація – вигадкування суб’єктом академічної діяльності даних, емпіричних результатів, числових показників, описів експериментів або посилок на неіснуючі першоджерела.

Фальсифікація – умисна зміна, підробка або спотворення наявних експериментальних даних, числових розрахунків, первинних текстів джерел чи статистичних показників, що викривлює реальні результати дослідження.

Недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом – подання до оцінювання або оприлюднення тексту, програмного коду, візуальних або числових результатів, згенерованих системами ШІ, як результатів власної інтелектуальної діяльності без зазначення факту, методики та інструментів генерації.

Недоброчесне оцінювання – свідоме завищення чи заниження оцінки результатів навчання чи наукової роботи, вчинене через упередженість, конфлікт інтересів або дискримінацію за будь-якою ознакою.

Несамостійне виконання завдання – виконання навчального завдання або проходження оцінювання із залученням заборонених джерел інформації, недозволених технічних засобів чи сторонньої допомоги (списування, використання чужих рішень, складання контрольних заходів іншою особою).

Недозволена допомога – надання особі під час контрольних заходів допомоги, не передбаченої регламентом завдання, що створило або могло створити для неї неправомірні переваги.

Академічний саботаж – умисні дії або бездіяльність, спрямовані на перешкоджання провадженню академічної діяльності іншою особою (знищення або приховування баз даних, програмного коду, дослідницького обладнання, бібліотечних ресурсів).

Схиляння до порушення академічної доброчесності – будь-які форми тиску, примусу, службових вказівок, погроз або обіцянок неправомірної вигоди з метою спонукання до вчинення дій, що порушують академічну доброчесність.

Інституційні порушення академічної доброчесності – надання підрозділами Університету неправдивих відомостей про академічну діяльність, безпідставне залишення без розгляду повідомлень про порушення або невжиття обов’язкових заходів перевірки та реагування.

4.3. Вчинення суб’єктом академічної діяльності кількох правопорушень, пов’язаних з академічною недоброчесністю, або повторне вчинення аналогічного порушення протягом календарного року розглядається як системне (грубе) порушення академічної доброчесності, що тягне за собою більш суворі заходи реагування та відповідальності.

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, САНКЦІЇ ТА ГАРАНТІЇ ЗАХИСТУ ПРАВ

5.1. Загальні принципи притягнення до відповідальності:

- встановлення факту порушення академічної доброчесності та прийняття рішення про застосування санкцій є виключною компетенцією Комісії з питань академічної доброчесності в межах її повноважень;
- діє принцип презумпції академічної доброчесності: особа вважається доброчесною, доки факт порушення не буде доведено та встановлено за результатами офіційного розгляду.
- Заходи реагування та санкції мають бути співмірними тяжкості, наслідкам і повторності вчиненого правопорушення.
- До академічної відповідальності може бути притягнута особа, яка на момент вчинення порушення досягла 14-річного віку.

5.2. Санкції щодо здобувачів вищої освіти:

5.2.1. Виховні заходи реагування (застосовуються викладачем або Комісією):

- усне роз'яснювальне попередження;
- письмове попередження із внесенням відомостей до особової справи здобувача;
- обов'язкове відвідування тематичних занять, тренінгів або онлайн-курсів з академічного письма та доброчесності;
- повторне виконання завдання з модифікацією вихідних даних.

5.2.2. Заходи академічної відповідальності:

- незадовільна оцінка за відповідний контрольний захід та повторне проходження оцінювання;
- повторне вивчення (проходження) відповідного освітнього компонента (навчальної дисципліни);
- позбавлення академічної або персональної стипендії строком до одного навчального року;
- позбавлення права на участь у конкурсах на отримання грантів, іменних стипендій та програм академічної мобільності на термін від 1 до 3 років;
- виключення зі складу колегіальних органів Університету (Вченої ради університету, Вчених рад навчально-наукових інститутів) строком від 1 до 3 років;
- недопуск до захисту або зняття з розгляду кваліфікаційної роботи, дисертації на здобуття ступеня доктора філософії (PhD) та доктора наук;
- відрахування з числа здобувачів вищої освіти (зокрема за відчуження авторства, плагіат у кваліфікаційній роботі, фабрикацію чи фальсифікацію даних);
- позбавлення присудженого ступеня вищої освіти (бакалавра, магістра) та скасування рішення екзаменаційної комісії в порядку, встановленому законодавством України.

5.3. Санкції щодо науково-педагогічних, педагогічних, наукових працівників та вчених:

5.3.1. Заходи академічної відповідальності:

- виключення зі складу Вченої ради Університету, вчених рад навчально-наукових інститутів, конкурсних чи експертних комісій строком від 1 до 3 років;

- позбавлення права брати участь в атестації здобувачів вищої освіти або наукових ступенів на строк від 1 до 3 років;

- позбавлення права здійснювати наукове керівництво здобувачами вищої освіти, аспірантами та консультування докторантів на строк від 1 до 3 років;

- позбавлення права бути керівником чи відповідальним виконавцем науково-дослідних проєктів (зокрема тих, що фінансуються з державного бюджету чи грантів) строком від 1 до 3 років;

- заборона подавати документи та претендувати на присвоєння вчених або педагогічних звань строком від 1 до 3 років;

- виключення зі складу редакційних колегій наукових фахових видань Університету строком від 1 до 3 років;

- позбавлення почесних звань, дипломів, відомчих відзнак і премій Університету;

- ініціювання перед Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти (далі – НАЗЯВО) або МОН України процедури позбавлення наукового ступеня чи вченого звання.

5.3.2. Заходи дисциплінарної відповідальності:

- оголошення догани;

- звільнення з посади відповідно до законодавства про працю (за порушення академічної доброчесності у випадках, визначених Законом).

5.4. Процедура розгляду та гарантії захисту прав суб'єктів:

5.4.1. Повідомлення про факти порушення академічної доброчесності подається у письмовій або електронній формі ректору Університету або голові Комісії з питань академічної доброчесності з наведенням фактів і доказів, які можуть бути перевірені.

5.4.2. Уповноважений орган протягом 10 робочих днів приймає рішення про початок розгляду або залишення повідомлення без розгляду (у разі відсутності фактичних даних).

5.4.3. На засідання Комісії запрошуються заявник та особа, відносно якої розглядається питання щодо порушення академічної доброчесності.

5.4.4. Загальний строк розгляду справи становить не більше 30 календарних днів. За потреби здійснення складних експертиз цей термін може бути продовжений, але не більше ніж до шести місяців.

5.5. Особа, стосовно якої розглядається повідомлення, має право:

- бути своєчасно, не пізніше як за 3 робочі дні поінформованою про дату, час і місце засідання Комісії;

- ознайомлюватися з усіма матеріалами та висновками перевірки, надавати усні й письмові пояснення, докази та заперечення;

- брати участь у засіданні особисто або через представника;

- оскаржити рішення Комісії до Вченої ради Університету або в судовому порядку.

5.6. У разі визнання особою факту порушення дослідження доказів не проводиться, а факт визнання враховується як пом'якшувальна обставина під час визначення заходу реагування.

5.7. Засідання Комісії у справах за участю здобувачів вищої освіти проводиться за обов'язкової присутності представників органів студентського самоврядування Університету.

5.8. Комісія наділена правом одержувати і розглядати заяви про порушення питань академічної доброчесності, а також надавати пропозиції адміністрації Університету щодо притягнення до академічної відповідальності.

5.9. Персональний склад Комісії затверджує Вчена рада Університету терміном на один рік. Зміни до складу Комісії затверджуються рішенням Вченої ради Університету.

5.10. До складу Комісії за посадами входять: перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи та соціального розвитку, проректор з навчальної роботи, директори навчально-наукових інститутів, завідувачі кафедр, голова студентської ради Університету та голови студентських рад навчально-наукових інститутів.

5.11. Засідання Комісії є легітимним за умови участі в ньому не менше двох третин її загального складу. Рішення приймаються голосуванням та оформлюються протоколом, який підписується головою (заступником голови) та секретарем. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини присутніх на засіданні Комісії.

6. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

6.1. Дане Положення затверджується Вченою радою Університету та вводиться в дію наказом ректора.

6.2. Положення підлягає перегляду та оновленню відповідно до змін нормативно-правових актів України у сфері вищої освіти.

6.3. Зміни та доповнення до Положення вносяться наказом ректора за рішенням Вченої ради Університету.

6.4. Положення поширюється на всіх учасників освітнього процесу Університету та оприлюднюється на офіційному вебсайті Університету.

6.5. Усі питання, пов'язані із запобіганням, виявленням та розглядом випадків порушення академічної доброчесності, не врегульовані цим Положенням, вирішуються відповідно до законодавства України та внутрішніх актів Університету.

ІНСТРУКЦІЯ
щодо перевірки на академічний плагіат наукових робіт
(авторефератів, дисертацій, монографій, наукових статей),
кваліфікаційних робіт
(бакалаврських, магістерських робіт, курсових робіт (проектів)),
навчально-методичних матеріалів (підручників, навчальних посібників)
здобувачів вищої освіти, наукових та науково-педагогічних працівників
Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій
з використанням технічних засобів

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Ця Інструкція регламентує процедури проведення перевірки академічних та наукових текстів студентів і працівників Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій (далі – Університет) із використанням антиплагіатної Інтернет-системи StrikePlagiarism на наявність запозичень із текстів, що містяться в базах даних Університету, інших закладів вищої освіти та в Інтернеті. За потреби додаткова перевірка може здійснюватися іншими вільнодоступними системами.

1.2. Перевірці на наявність текстових збігів (схожості) підлягають: кваліфікаційні роботи (курсіві, бакалаврські, магістерські тощо) здобувачів вищої освіти, а також індивідуальні завдання навчально-дослідницького характеру; дисертаційні роботи на етапі представлення матеріалів до апробації та для розгляду спеціалізованою вченою радою, редакційною колегією або кафедрою; монографії, підручники, навчальні посібники та інші праці, що містять авторський текст і потребують рекомендації Вченої ради; рукописи статей та тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів заходів наукового, науково-технічного і науково-методичного спрямування (конференцій, семінарів, з'їздів, конгресів). За критерій оригінальності творів приймається показник рівня унікальності тексту у відсотках, отриманий за допомогою програмно-технічних засобів перевірки і збільшений на відсоток правомірних запозичень.

1.3. Завданням антиплагіатної системи є визначення ступеня подібності тексту кваліфікаційної чи наукової роботи до текстів документів, що містяться в базах даних та в Інтернеті. Роботи, в яких виявлено значний відсоток подібності, не можуть бути (прийняті до розгляду) як такі, що не містять ознак неправомірних запозичень. Остаточне рішення щодо наявності або правомірності запозичень, виявлених системою, приймають експертні групи, створені при кафедрі, чи навчально-науковому інституті; експертні комісії спеціалізованих вчених рад чи редколегії фахових видань (залежно від виду академічного тексту) відповідно до цієї Інструкції.

1.4. Контактною особою між Університетом і компанією-провайдером, яка надає послуги системи виявлення текстових збігів та запозичень, з усіх технічних питань функціонування системи в Університеті є Адміністратор антиплагіатної системи.

2. ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ ВІДПОВІДАЛЬНИХ ОСІБ

2.1. Обліковий запис Адміністратора антиплагіатної системи створює представник компанії-провайдера. Створення та відкриття облікових записів для відповідальних осіб підрозділів здійснює Адміністратор антиплагіатної системи Університету.

2.2. Для обліку результатів перевірки кваліфікаційних робіт і наукових робіт, а також навчально-методичних матеріалів відповідальні особи створюють журнали обліку за такою формою:

№ п/п	ПІБ особи, яка надала роботу на перевірку	Дата перевірки	Підпис відповідальної особи
----------	--	-------------------	--------------------------------

2.3. За підготовку та технічну коректність файлу роботи, що підлягає перевірці, відповідає її автор. Файл має бути наданий у форматі, придатному для автоматизованого аналізу текстів (підтримуються формати файлів .doc, .docx, .pdf, .odt, які не містять елементів захисту від копіювання чи редагування).

2.4. Під час підготовки файлу роботи забороняється використовувати будь-які методи маніпулювання текстом або технічні засоби обходу системи перевірки на академічний плагіат. Зокрема забороняється:

заміна текстових символів на візуально ідентичні графічні зображення (формули, таблиці тощо);

заміна окремих літер одного алфавіту на аналогічні за написанням літери іншого алфавіту (наприклад, заміна кирилических літер на латинські та навпаки);

вставка прихованих символів або пробілів, які є візуально невидимими у звичайному режимі перегляду тексту. У разі виявлення спроби технічного обходу системи під час перевірки роботи Комісія (або уповноважена особа) складає відповідний протокол і виносить негативний висновок. Така робота не допускається до захисту та не рекомендується до публікації.

2.5. Відповідальна особа Після отримання файлів робіт від авторів Відповідальна особа здійснює перевірку за такою процедурою:

авторизується в інтернет-сервісі перевірки під своїм обліковим записом;

завантажує файли робіт на сервер через відповідний вебінтерфейс;

запускає процес перевірки завантажених файлів за внутрішньою базою документів Університету, загальною базою закладів вищої освіти (за наявності доступу) та ресурсами мережі Інтернет;

зберігає на локальних або хмарних носіях розширені електронні звіти подібності, які містять докладну інформацію про запозичення та відсоток унікальності робіт.

2.6. Відповідальні особи несуть персональну відповідальність за:

допущення невідповідності між паперовою версією роботи та її електронним файлом, наданим для перевірки;

внесення до звітів або журналів обліку недостовірної та неправдивої інформації;

порушення строків проведення перевірки роботи та формування звітів подібності за умови завчасного та належного подання тексту роботи автором.

2.7. Адміністратор системи здійснює вибірккову перевірку поданих відповідальними особами звітів подібності.

3. ОЦІНКА РІВНЯ ОРИГІНАЛЬНОСТІ ТА УМОВИ ВИЗНАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ ПРАВОМІРНИМИ

3.1. У внутрішній системі запобігання академічного плагіату Університету як критерій оригінальності творів використовується показник рівня оригінальності тексту у відсотках, отриманий за допомогою програмно-технічних засобів перевірки і збільшений на відсоток правомірних запозичень.

3.2. Для наукових, навчально-методичних та кваліфікаційних робіт рекомендованою є оціночна шкала, що встановлюється залежно від кількісного показника рівня оригінальності тексту.

Для дисертацій	Для магістерських робіт, монографій та рукописів наукових статей	Для бакалаврських робіт, підручників, навчальних посібників та інших робіт	Рівень оригінальності твору	Рекомендована дія
понад 85 %	понад 80 %	понад 75 %	Високий	Текст вважається оригінальним та і не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням. Передається на розгляд до Експертної групи (комісії)
від 70 % до 85%	від 60 % до 80%	від 55 % до 75%	Задовільний	Наявні окремі ознаки академічного плагіату. Слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела для цитованих фрагментів. Передається на розгляд Експертної групи (комісії), яка визначає необхідність повторної перевірки
від 50 % до 70%	від 40 % до 60%	від 35 % до 55%	Низький	Наявні певні ознаки академічного плагіату, але матеріал може бути прийнятий за умови доопрацювання з обов'язковою наступною перевіркою на оригінальність доопрацьованого твору
менше 50%	менше 40%	менше 35%	Неприйнятний	Наявні істотні ознаки плагіату. Матеріал до розгляду не приймається

3.3. Виявлені у тексті твору запозичення вважаються правомірними, якщо вони є:

власними назвами – індивідуальними найменуваннями окремих одиничних об'єктів (зокрема назвами установ, організацій, органів влади, найменуваннями праць, які безпосередньо досліджувалися в роботі), а також бібліографічними описами джерел у списках використаної літератури);

усталеними словосполученнями та специфічними термінологічними зворотами, що є характерними для конкретної галузі знань чи сфери діяльності;

належним чином оформленими цитатами (із дотриманням правил академічного письма та чинних стандартів оформлення посилань);

самоцитуванням – фрагментами тексту, що належать автору роботи й були раніше опубліковані або оприлюднені ним у в інших працях, якщо це допускається редакційною політикою наукового / навчального видання.

3.4. Первинні показники оригінальності (унікальності) академічних текстів у відсотках можуть бути змінені з причин, зазначених у пункті 3.3 цієї Інструкції, за рішенням експертних груп кафедр, навчально-наукових інститутів, експертної комісії спеціалізованих вчених рад чи редакційних редколегій. Такі зміни з урахуванням специфіки відповідних спеціальностей обов'язково фіксуються у протоколі засідання із зазначенням конкретних підстав, проте підсумкові показники не можуть бути суттєво нижчими за рекомендовані. Ця норма в обов'язковому порядку доводиться до відома здобувачів освіти та авторів наукових праць.

3.5. Отримані за результатами автоматизованого аналізу дані про унікальність тексту мають виключно рекомендаційно-допоміжний характер і є матеріалами для прийняття подальших рішень експертними групами (комісіями) з огляду на вид академічного тексту. Остаточне рішення про прийняття чи відхилення поданого тексту приймає експертна група (комісія). Це рішення має бути докладно аргументованим і зафіксованим у протоколі або офіційному експертному висновку.

4. ПЕРЕВІРКА КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

4.1. Автоматизована перевірка випускних кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти на наявність академічного плагіату здійснюється з використанням Інтернет-сервісів на основі внутрішньої бази документів Університету та ресурсів у мережі Інтернет на безоплатній основі.

4.2. Для проведення перевірки здобувач вищої освіти (автор кваліфікаційної роботи) не пізніше ніж за 15 робочих днів до дати захисту роботи в екзаменаційній комісії здійснює такі дії:

готує електронний файл кваліфікаційної роботи у форматі, придатному прийнятному для автоматизованого аналізу текстів;

за бажанням самостійно перевіряє текст роботи за допомогою відкритих сервісів та ознайомлює з отриманими результатами наукового керівника;

подає остаточний файл завершеної кваліфікаційної роботи відповідальній особі на рівні кафедри.

4.3. Відповідальна особа на рівні кафедри передає отримані електронні файли та роздруковані примірники кваліфікаційних робіт уповноваженій особі Університету для безпосереднього проведення антиплагіатної перевірки.

4.4. Автоматизована перевірка здійснюється протягом не більше 2 робочих днів. Результати перевірки (звіт подібності) в 2 примірниках передаються на відповідну кафедру (для подальшого опрацювання науковим керівником та експертною групою).

4.5. Кваліфікаційні роботи, в яких за результатами первинного аналізу виявлено низький або неприйнятний рівень оригінальності тексту, повертаються студентам здобувачам на доопрацювання. Термін для усунення зауважень становить

не більше 3 робочих днів, після чого робота направляється на обов'язкову повторну перевірку, яка здійснюється протягом 3 робочих днів.

4.6. Кваліфікаційні роботи, у яких за результатами повторної перевірки та фахового аналізу експертної групи підтверджено неприйнятний або низький рівень оригінальності тексту, до захисту в екзаменаційній комісії не допускаються.

4.7. На підставі офіційних експертних висновків та сформованих звітів подібності секретар екзаменаційної комісії формує підсумковий список здобувачів вищої освіти, які допущені до захисту випускних кваліфікаційних робіт.

4.8. По завершенню повного процесу перевірки (включаючи повторну перевірку), сформовані звіти подібності та оригінали експертних висновків відповідальні особи на рівні кафедр в обов'язковому порядку передають до навчальних частин інститутів. Ці матеріали зберігаються разом із навчальними картками (особовими справами) здобувачів. Фінальні електронні версії допущених до захисту кваліфікаційних робіт передаються відповідальній особі Університету для їхнього занесення до електронного репозиторію.

5. ПЕРЕВІРКА РУКОПИСІВ ДИСЕРТАЦІЙ

5.1. Перевірка рукописів дисертацій здобувачів наукових ступенів на наявність академічного плагіату здійснюється за допомогою інтернет-сервісів на основі внутрішньої бази Університету і відкритих інтернет-ресурсів та є обов'язковою умовою прийняття їх до розгляду спеціалізованими вченими радами.

5.2. Для проведення перевірки здобувач одночасно з поданням дисертації для попереднього розгляду у спеціалізованій вченій раді не пізніше ніж за 10 робочих днів до засідання ради:

- подає секретарю спеціалізованої вченої ради заяву щодо перевірки рукопису дисертації;

- готує файл дисертації у форматі, придатному для автоматизованого аналізу;

- подає надає підготовлений файл дисертації та її роздрукований примірник відповідальній особі Університету.

5.3. Для проведення перевірки відповідальна особа Університету:

- здійснює перевірку дисертації в інтернет-сервісі протягом не більше 3 робочих днів із дня отримання рукопису;

- надає секретарю спеціалізованої вченої ради розширений електронний звіт подібності за результатами перевірки.

5.4. Голова спеціалізованої вченої ради на підставі поданого звіту формує експертну комісію у складі не менше 3 членів ради за відповідною спеціальністю. Експертна комісія протягом не більше 3-5? робочих днів приймає аргументоване рішення щодо допуску до розгляду дисертації або про необхідність її доопрацювання та повторної перевірки в термін не більше 3 робочих днів, що фіксується у письмовій формі.

5.5. Рукописи з низьким рівнем оригінальності повертаються здобувачу на доопрацювання. Після усунення зауважень рукопис підлягає обов'язковій повторній перевірці та повторному розгляду експертною комісією.

5.6. Роботи з неприйнятним (критичним) рівнем оригінальності до розгляду та

захисту у спеціалізованій вченій раді не допускаються.

5.7. Голова спеціалізованої вченої ради інформує членів ради про результати перевірки на плагіат під час попереднього розгляду дисертації.

5.8. Якщо дисертаційна праця містить відомості, що становлять державну таємницю (має гриф секретності), його перевірка здійснюється без завантаження до зовнішніх хмарних баз даних інтернет-сервісів, виключно з використанням локальних програмно-технічних засобів та з суворим дотриманням вимог законодавства України про державну таємницю. Зберігання узагальненого звіту перевірки здійснюється в порядку, передбаченому для документів із відповідним грифом секретності.

5.9. Після успішного завершення процедури захисту рукопису дисертації відповідальна особа Університету вносить її електронний файл до інституційного репозиторію Університету (за відсутності обмежень, пов'язаних із грифом секретності або захистом прав інтелектуальної власності).

6. ПЕРЕВІРКА РУКОПИСІВ МОНОГРАФІЙ, ПІДРУЧНИКІВ ТА НАВЧАЛЬНИХ ПОСІБНИКІВ, НАДАНИХ НА РЕКОМЕНДАЦІЮ ДО ДРУКУ

6.1. Автоматизована перевірка рукописів монографій, підручників та навчальних посібників на наявність академічного плагіату здійснюється з використанням інтернет-сервісів на основі внутрішніх баз Університету і відкритих інтернет-ресурсів. Ця перевірка є обов'язковою умовою для розгляду праць Вченою радою Університету та прийняття рішення щодо надання рекомендації до друку.

6.2. Для проведення перевірки автор (або колектив авторів) здійснює такі дії: готує електронний файл рукопису у форматі, придатному для автоматизованого аналізу текстів;

подає підготовлений файл та письмову заяву на ім'я керівника структурного підрозділу відповідальній особі Університету.

6.3. Відповідальна особа Університету після отримання заяви та електронного файла рукопису:

протягом 5 робочих днів здійснює перевірку рукопису в інтернет-сервісі;

надає розширений електронний звіт подібності директорів навчально-наукового інституту (декана факультету), на засіданні вченої ради якого планується розгляд праці, та інформує його про первинний показник унікальності тексту.

6.4. Директор навчально-наукового інституту на підставі отриманого звіту формує експертну групу у складі не менше 3 осіб, які мають науковий ступінь за відповідною або суміжною спеціальністю. Експертна група протягом 3 робочих днів проводить фаховий аналіз запозичень і фіксує своє рішення у письмовій формі (експертному висновку).

6.5. У разі виявлення низького рівня оригінальності тексту рукопис повертається авторам на доопрацювання. Повторна перевірка виправленої версії здійснюється відповідальною особою протягом 3 робочих днів із дня її повторного надходження.

6.6. Після успішного завершення процедури фахової оцінки звіти подібності та оригінал висновку експертної групи передаються вченому секретарю Вченої ради Університету для включення питання до порядку денного.

6.7. Після прийняття Вченою радою Університету позитивного рішення про надання рекомендації до друку електронна версія видання в обов'язковому порядку передається відповідальній особі для внесення до інституційного репозиторію Університету.

7. ПЕРЕВІРКА РУКОПИСІВ СТАТЕЙ У ФАХОВИХ ВИДАННЯХ УНІВЕРСИТЕТУ

7.1. Автоматизована перевірка рукописів статей, що надходять до періодичних фахових наукових видань Університету на наявність академічного плагіату, здійснюється з використанням інтернет-сервісів на основі внутрішніх баз даних та відкритих Інтернет-ресурсів.

7.2. Перевірка наукових статей може здійснюватися на безоплатній або комерційній основі відповідно до затвердженого кошторису (фінансової політики) конкретного наукового видання та договорів із провайдерами послуг.

7.3. Інформація про обов'язковість перевірки, процедуру її проведення та політику журналу щодо академічної доброчесності в обов'язковому порядку розміщується на офіційному вебсайті наукового видання у відкритому доступі.

7.4. Порогові показники оригінальності (унікальності) рукописів статей встановлюються окремо для кожного періодичного видання з урахуванням його специфіки та фіксуються в редакційних вимогах до авторів.

7.5. Процедура подання та перевірки рукопису статті включає такі етапи:
автор (або колектив авторів) готує електронний файл статті відповідно до вимог журналу та подає його відповідальному секретарю редакційної колегії;
відповідальний секретар редколегії протягом 3 робочих днів із моменту реєстрації статті направляє електронний файл на перевірку відповідальній особі Університету;

відповідальна особа Університету протягом 3 робочих днів здійснює автоматизовану перевірку рукопису, визначає первинний показник унікальності тексту і передає розширений електронний звіт подібності відповідальному секретарю редколегії.

7.6. Рукописи статей, у яких за результатами автоматизованого аналізу та фахового оцінювання виявлено неприйнятний (критичний) або низький рівень оригінальності тексту, до подальшого розгляду, рецензування та публікації редакційною колегією не приймаються.

7.7. Фінальні електронні версії прийнятих до друку та зверстаних статей відповідальний секретар редколегії передає уповноваженій особі Університету для їхнього обов'язкового внесення до інституційного репозиторію Університету та відповідних наукометричних баз даних.

7.8. Автори рукописів несуть персональну відповідальність за автентичність наданого наукового результату, а головні редактори та члени редакційної колегії — за допуск до публікації статей, які не пройшли встановлену процедуру перевірки на

плагіат або мають ознаки академічної недоброчесності.

8. ПОРЯДОК ПОДАННЯ АПЕЛЯЦІЇ ТА ЇЇ РОЗГЛЯД

8.1. Розгляд апеляцій здобувачів вищої освіти (авторів праць) щодо результатів перевірки та рішень про наявність академічного плагіату здійснюється Комісією з питань академічної доброчесності.

8.2. У разі незгоди з висновками експертних груп кафедр, інститутів, експертних комісій спеціалізованих вчених рад або редакційних колегій фахових видань, автор має право протягом 3 робочих днів із дня ознайомлення з відповідним рішенням подати письмову апеляційну заяву на ім'я голови Комісії. У заяві обов'язково зазначаються обґрунтовані причини незгоди та додаються матеріали, що підтверджують позицію заявника.

8.3. Голова Комісії забезпечує організацію та проведення засідання для розгляду апеляційної заяви протягом 7 календарних днів із моменту її офіційної реєстрації.

8.4. Про дату, час і місце проведення засідання заявника письмово або в електронній формі повідомляють щонайменше за 2 робочі дні до дати засідання.

8.5. Заявник має право особисто брати участь у засіданні Комісії та надавати пояснення. Якщо заявник не з'явився на засідання Комісії без поважних причин, за умови його належного та своєчасного інформування, апеляційна заява розглядається за його відсутності на основі наявних матеріалів.

8.6. За результатами розгляду апеляції Комісія приймає одне з таких рішень: залишити рішення експертного органу без змін, а апеляційну заяву — без задоволення;

скасувати рішення експертного органу повністю або частково та призначити повторну незалежну експертизу рукопису (роботи) іншим складом експертів.

8.7. Рішення Комісії за результатами розгляду апеляції оформлюється протоколом та узагальнюється в остаточному експертному висновку, який підписують голова (або заступник голови), секретар та присутні на засіданні члени Комісії. Копія висновку видається заявнику протягом 3 робочих днів із дня засідання.

9. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АВТОРІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ЗА АКАДЕМІЧНИЙ ПЛАГІАТ

9.1. Встановлення фактів низького рівня оригінальності наукових, кваліфікаційних робіт або навчально-методичних матеріалів є підставою відмови авторам у наданні рекомендації до їхнього захисту чи видання, а також для повернення таких матеріалів на доопрацювання.

9.2. Низький відсоток оригінальності кваліфікаційних робіт здобувачів освітнього ступеня «бакалавр» та «магістр» є підставою щодо прийняття рішення про:

недопущення роботи до захисту та направлення її на доопрацювання;
видачу здобувачу нового завдання для виконання кваліфікаційної роботи;

відрахування здобувача вищої освіти з Університету за порушення академічної доброчесності.

9.3. У разі виявлення в рукописі дисертації (на здобуття ступеня доктора філософії або доктора наук) неправомірно запозиченого матеріалу без належного посилання на автора чи джерело, така робота знімається з розгляду незалежно від етапу її проходження без права повторного захисту цієї праці.

9.4. Виявлення фактів академічного плагіату в наукових роботах аспірантів та докторантів є підставою для розгляду питання щодо доцільності їхнього подальшого перебування в аспірантурі (докторантурі) Університету або відрахування.

9.5. Факти вчинення академічного плагіату науковими та науково-педагогічними працівниками Університету в обов'язковому порядку враховуються під час проведення їхньої чергової атестації, конкурсного відбору та вирішення питання щодо продовження строку дії трудового договору (контракту).

9.6. У разі встановлення фактів академічного плагіату в наукових роботах аспірантів, докторантів чи інших здобувачів наукового ступеня, які були опубліковані без належної перевірки, автору забороняється включати такі публікації до переліку своїх наукових та навчально-методичних праць.

9.7. Відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» до захисту допускаються дисертації (наукові доповіді), виконані здобувачем наукового ступеня самостійно. Виявлення в поданій до захисту дисертації (науковій доповіді) академічного плагіату є підставою для відмови у присудженні відповідного наукового ступеня. Виявлення академічного плагіату у захищеній дисертації (науковій доповіді) є підставою для скасування рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня та видачу відповідного диплома. Скасування рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня у разі виявлення академічного плагіату здійснюється НАЗЯВО у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку та може бути оскаржене відповідно до законодавства.

9.8. Науково-педагогічні, педагогічні та наукові працівники, здобувачі вищої освіти, наукові керівники (консультанти) кваліфікаційних робіт, члени спеціалізованих вчених рад та офіційні опоненти несуть персональну відповідальність за дотримання принципів академічної доброчесності, передбачену законодавством України, цим Положенням та Кодексом.

9.9. Університет залишає за собою право клопотати перед відповідними органами та НАЗЯВО щодо позбавлення наукових ступенів або вчених звань осіб, в академічних текстах яких виявлено факти плагіату.

9.10. Звернення та скарги осіб щодо порушення їхніх авторських прав розглядаються на засіданні Комісії. За рішенням голови Комісії до засідання (за їхньої згоди) можуть бути залучені додаткові незалежні експерти та фахівці з відповідної галузі знань з правом дорадчого голосу.